

Thinget til at gaa ind derpaa; thi ellers blev det hele ikke til Noget. Skjøndt der fremkom flere Bemærkninger imod Forslaget, og endog saa Vædringsforslag til det bleve antydede, saa blev det dog stadigt tilraadet af Forslagsstillerne, endelig ikke at røre ved det; thi det kunde nu ikke blive anderledes. Under disse Forhold ser jeg virkelig ikke, hvorfor Regjeringen skulde indbringe noget Vædringsforslag. Jeg kunde forstaa, om Regjeringen havde modsat sig det hele Forslag og sagt: Vi ville ikke have det ind paa Finantsloven og modsætte os det derfor til det Yderste; jeg for mit Bedkommende anser det ganske vist for fuldstændig urigtigt, at Forslaget har faaet Plads paa Finantsloven. Men denne Opfattelse afhænger jo af et Skjøn, og jeg tror, det maa billiges, at Regjeringen ikke har taget det formelle Hensyn i dets yderste Konsekvens, men har sagt: Ere vi i Stand til at opnaa Noget, ere vi i Stand til at bruge det, der tilbydes, som en Ramme, hvori man kan faae noget Hjemligt og Fornuftigt, om end Rarrigt ind, saa stille vi os saaledes til det, at vi først se, hvorledes dette Thing og det andet Thing kunne blive enige om Forslagets Indhold, og derefter træffe vi vor Bestemmelse om, hvor vidt vi kunne slutte os dertil eller ikke. Det af de ærede Medlemmer oprindelig indbragte Forslag var ganske sikkert ikke helbdigt. Udfset fra, at jeg fuldstændig deler den Anskuelse, der blev udtalt af det ærede Medlem for Færøerne (Barentzen), at Forslaget i sin Grundopfattelse er uretfærdigt, idet det langt fra har strakt sig langt nok, idet — det er i alt Fald min Opfattelse — netop hele den Embedsklasse, som har mellem 12—1800 a 2000 Rd. i Gage, er den, som maaste føle Tidens Tryk haardest — affet derfra, siger jeg, var Forslaget uheldigt i flere Henseender. Det var saaledes uheldigt, at det aldeles forbigik de Mænd, der lønnes af Medhjælpssummerne og af de separate Fonds. Denne Mangel er ganske vist nu bleven afhjulvet dels ved Vædringsforslag af de høitærede Ministre og dels ved Vædringsforslag fra selve de ærede Forslagsstillere, som jo nu selv have taget de af de separate Fonds Lønne med. Den sidste Vædring, der er foreslaet, nemlig at undtage Bordpenge fra de Indtægter, hvoraf Tillæg skal beregnes, billiger jeg fuldkommen; det er vist meget urimeligt at nævne Bordpenge, hvor der er Tale om Folk med 1200 Rd. om Aaret. Hvad Embedsmændenes Stilling overhovedet angaar, da have vi jo set, at det, at tale Embedsmændenes Sag her i Thinget, er ikke meget behageligt for en Embedsmand, og jeg skal heller ikke dvæle længe derved. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjer) har i saa Henseende udtalt, hvad der omtrent ogsaa kunde ligge mig paa Hjerte; men jeg skal dog bemærke, at dette ærede Medlem ikke har sagt og vist heller ikke har tænkt paa at sige, at Embedsmændene skulde have en Ret til at træde

frem og sige; Nu ville vi have mere Gage. Det er en Selvsølge, at det ærede Medlem aldrig har sagt og aldrig har kunnet sige noget Saadant; dertil er han en alfor fornuftig Mand. Naar imidlertid paa den anden Side det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) fremstillede Forholdet saaledes, at Embedsmændene spekulerer i Embederne og sige som saa: „Der er nu det og det Embede, som Du med dine Kvalifikationer kan faae, tag det, og er der Held ved det, saa tjener Du Noget, og er der ikke Held ved det, saa taber Du“, saa tillader jeg mig at mene, at den Betragtning maade, at anse Embederne som en Vare, dog vist er overordentlig uheldig, og kunde til Slutning føre til som rigtig nok yderste Konsekvens, at man stillede Embederne til Licitation. Saa talte det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjer) om nogle „ubeføjede Vædringer“ fra Embedsmændenes Side. Ja, det er uheldigt, naar Embedsmændene stille ubeføjede Vædringer, men jeg tror, at det ærede Medlem tager feil, naar han gaar ud fra, at Embedsmændene stille den Vædring, at de, foruden at kunne eksistere, tillige skulde kunne opdrage deres Børn netop til de samme Stillinger, de selv indtage, saaledes f. Ex. at naar jeg, som ogsaa er Oberst, har 5 Sønner, saa skulde jeg fordrø med Tiden at kunne faae dem alle 5 til Oberster. Jeg forsikrer det ærede Medlem om, at jeg er meget langt fra at fordrø noget Saadant. Hvis i det hele det ærede Medlem en Gang vilde sige lidt ind i Embedsmændenes Familier — og det kunde maasse ogsaa tjene til god Oplysning for ærede Medlemmer, der mene, at Embedsmændene ere saa fortreffelig stillede og Embedsveien den sikreste, bedste og fortrinligste — og talle de Børn, som Embedsmændene sende ud i Verden som Haandværkere, som Smede, Murere, Maskinister, Handelsmænd osv., saa vilde han bemærke, at netop Embedsmændene ikke ere saa ivrige efter at opdrage deres Børn til Embedsmænd. Jeg kan forlikke ærede Medlemmer om, at den Maade, hvorpaa man i den senere Tid ikke mindst i Repræsentationen betragter Embedsmændenes Stilling og søger efterhaanden at trykke den ned, og specielt den Maade, hvorpaa man søger at holde dem utilbørligt laust gagerede, saa at de ikke kunne udfylde deres Plads i Livet — Alt dette gjør, at Embedsmændene aldeles ikke ønske, at deres Børn skulle gaa Embedsveien, og jeg vil sige det rent ud, at jeg ønsker det ikke for noget af mine Børn. Nu er det ganske vist, at efterhaanden Følgen deraf, som vi have set ved mere end een Leilighed, vil blive en daarlig Bestyrelse af Embederne. Lad os blot tage Officererne, og man vil da se, at man er bleven nødt til at sætte sine Vædringer ned; men paa samme Maade ville de Herre blive nødt til at stille Vædringerne ned ogsaa